καταδύσεσιν ὑπὸ τοῦ σωτηρίου θαπτόμεθα καὶ ἀνιστάμεθα διὰ τῆς παλιγγενεσίας ταύτης ἀναμάρτητοι, ὡς ὁ Χριστὸς ἀνέστη διὰ τῆς ἀναστάσεως ἄφθαρτος. ἀξιούμεθα τοίνυν τῶν ἀφθάρτων ποδῶν τοῦ Χριστοῦ· τουτέστι κατ᾽ ἴχνη Χριστοῦ ἐὰν οὐχ ὑπὸ [illegible] περιπατήσωμεν. καὶ ὡς ὁ Χριστὸς ἐγερθεὶς οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει, οὕτω μηκέτι μηδὲ ἡμᾶς ἀποθνήσκωμεν τῇ πρὸς θάνατον ἁμαρτάνοντες· μηδὲ ὁ θάνατος κατακυριευέτω ὅλως ἡμῶν ἢ βασιλευέτω πάλιν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως ἐβασίλευσεν. εἰ γὰρ καὶ τὴν τυραννίδα τοῦ θανάτου καθεῖλε Χριστὸς παραλύσας, ἀλλ᾽ οὖν εἴ τις πιστῶν ἐκείνου κέντρον τῇ ἁμαρτίᾳ δι᾽ ἀλογίας τὸν ἑαυτὸν ποιεῖ, λέληθεν αὐτομολῶν αὖθις εἰς θάνατον. τιμῆς μὲν ἠγοράσθημεν αἵματι Χριστοῦ· πλὴν εἰ μὴ φυλάττομεν ἡμῖν αὐτοῖς τῆς κατὰ Χριστὸν ἐλευθερίας τὸ [illegible], ἀναδουλούμεθα πάλιν ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν πεπραμένοι δι᾽ ἀπόρου. μὴ δὴ διαφθαρησόμεθα καὶ βδελυχθησόμεθα ἐν ἐπιτηδεύμασιν ἡμῶν, ἵνα μὴ καὶ ἀξίως ὅπερ λέγοι ἂν πρὸς ἡμᾶς· τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν. οὐ γὰρ ἀγορασθέντες, πάλιν ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐπράθημεν. οὕτως γὰρ ὁ μὲν σωτὴρ ἀπεκδυσάμενος ἡμῖν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ θριαμβεύσας ἐν τῷ σταυρῷ. ἀλλὰ διὰ τῶν παθῶν οἷς αἱ πονηραὶ συμπεφύκασί πως δυνάμεις, αὖθις αὐτὰς ὁ ῥᾳθυμῶν μεταμπίσχεται· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ τοιούτου ἀνθρώπου, χείρονα τῶν πρώτων. ὁ γὰρ παθῶν φυλαττόμενος, τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος νέκρωσιν τῶν παθῶν, σωτηρίαν μὲν ἢ καθόσον οἷόν τε. εἰ δὲ τὸ ἐν ἡμῖν ἐμπαθὲς αὖθις ὑποτρέφοιτο, πάλιν ἀναζεῖ· καὶ πάλιν πονηρὰς κηλῖδας προστρίβεται,